

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417206581
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6417206581.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Janky Benkovičovej, v spore žalobkyne I. J. Y., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom 1. I. XX, H. D., právne zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár s. r. o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie 2.947,13 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 22Csp/61/2017-228 z 27. januára 2020 v spojení s opravným uznesením č. k. 22Csp/61/2017-276 z 28. septembra 2020 a dopĺňacím rozsudkom č. k. 22Csp/61/2017-278 z 28. septembra 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 22Csp/61/2017-228 zo dňa 27. 01. 2020 vo výroku I. a III. v spojení s opravným uznesením č. k. 22Csp/61/2017-276 zo dňa 28. 09. 2020 a dopĺňacím rozsudkom č. k. 22Csp/61/2017-278 zo dňa 28. 09. 2020 **p o t v r d z u j e.**

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 22Csp/61/2017 - 228 zo dňa 27. 01. 2020 zaviazal žalovaného k povinnosti uhradiť žalobkyni istinu vo výške 2.947,13 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.947,13 Eur od 23. 05. 2017 až do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Vo zvyšku žalobu zamietol (II. výrok) a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III. výrok). Opravným uznesením č. k. 22Csp/61/2017 - 276 zo dňa 28. 09. 2020 opravil výrok rozsudku tak, že správne mal znieť: „I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni istinu vo výške 2.947,13 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.947,13 € od 23.5.2017 až do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Súd žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. II. V ostatných častiach rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 22Csp/61/2017 - 228 zo dňa 27.01. 2020 zostáva nezmenený.“ Následne dopĺňacím rozsudkom č. k. 22Csp/61/2017 - 278 zo dňa 28. 09. 2020 doplnil II. výrok rozsudku tak, že tento výrok bude znieť: „Súd žalobu vo zvyšku zamietla.“

2. Okresný súd takto rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 2.947,13 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 765,96 Eur od 29. 04. 2017 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.181,17 Eur od 29. 04. 2017 až do zaplatenia a to titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Svoj nárok odôvodnila tým, že ako spotrebiteľka uzatvorila so žalovaným viacero zmlúv, a to zmluvu o revolvingovom úvere č.

8500019145 zo dňa 12. 12. 2012 (ďalej len „zmluva 1“), zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500096017 (ďalej len „zmluva 2“) a č. 8500096018 (ďalej len „zmluva 3“) obidve zo dňa 15. 12. 2014 a zmluva o revolvingovom úvere č. 8500077351 zo dňa 28. 08. 2014 (ďalej len „zmluva 4“). Podľa názoru žalobkyne všetky predmetné zmluvy neobsahovali zákonné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzatvárania zmlúv - ďalej len „ZoSÚ“). Rovnako mala za to, že zmluvy obsahujú dojednania, ktoré je nutné kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovenia. Žiadala ako predbežnú otázku riešiť absolútnu neplatnosť zmlúv.

3. Prvoinštančný súd sa s ohľadom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení č. k. 12Co/160/2018 - 180 zo dňa 07. 11. 2019 opätovne zaoberal absolútnou neplatnosťou predmetných zmlúv. Na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia dospel k záveru, že predmetné zmluvy nie sú absolútne neplatné. Následne pristúpil k preskúmaniu zákonných náležitostí zmlúv v súlade s § 9 ods. 2 písm. a) až k) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) až e) ZoSÚ, pričom konštatoval, že vo všetkých štyroch zmluvách absentuje uvedenie údajov o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru ako aj celkový údaj o poskytnutej výške úveru. Poukázal na to, že vo všetkých štyroch prípadoch žalovaný ako poskytovateľ úveru na akceptáciu na poskytnutie revolvingového úveru v časti skutočne poskytnutých finančných prostriedkov sumu rozdielnu od skutočne poskytnutej sumy revolvingového úveru v prípade zmluvy 1 vo výške 146,92 Eur, v prípade zmluvy 2 a 3 vo výške 150,- Eur a zmluvy 4 vo výške 35,- Eur. Na základe tejto skutočnosti sa líši uvedená suma od skutočne poskytnutého revolvingového úveru v časti zmluvy označenej ako návrh, oproti časti zmluvy označenej ako akceptácia. Rovnako mal za to, že v zmluvách absentoval údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, tak ako to má na mysle ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, ako aj členenie splatných finančných prostriedkov v prospech žalovaného na istiny, úroky a iné poplatky tak ako to má na mysle ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Na základe uvedeného preto prvoinštančný súd dospel k záveru, že zmluvy neobsahovali obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, čo má za následok ich bezúčnosť a bezpoplatkovosť v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ.

4. Keďže úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) rovnajúce sa výške preplatku skutočne poskytnutých finančných prostriedkov na základe uzavretých zmlúv. Zistil, že žalobkyňi bolo poskytnuté plnenie vo výške 4.588,08 Eur, pričom žalobkyňa v prospech žalovaného uhradila sumu 7.535,21 Eur, čo predstavuje rozdiel 2.947,13 Eur (7.535,21 Eur mínus 4.588,08 Eur). Z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel a priznal žalobkyňi aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy odo dňa nasledujúceho od doručenia žaloby žalovanému t. j. od 23. 05. 2017. V zostávajúcej časti uplatňovaného nároku na príslušenstvo žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 v spojení § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

6. V zákonnej lehote podal proti I. a III. výroku rozsudku odvolanie žalovaný a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnutý rozsudok a žalobu v celom rozsahu zamietol a zároveň mu priznal náhradu trov konania.

7. Záver okresného súdu o tom, že zmluvy neobsahovali zákonné náležitosti považoval za nesprávny a nezákonný. Bol toho názoru, že ak úverom je len vyplatená čiastka, nie je zrozumiteľné, akou úvahou sa okresný súd riadil pri posúdení započítania pohľadávky za poskytnutie úveru a tomu zodpovedajúcej časti. Rozsudok tak považoval za nepreskúmateľný a nedostatočne odôvodnený. Záver súdu prvej inštancie, že jednotlivé zmluvy neobsahovali rozčlenenie splátky na časť istiny, úroku a iné poplatky považoval v rozpore s právnou úpravou ako aj závermi prijatými Najvyšším súdom Slovenskej republiky a Súdny dvorom EÚ. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C - 42/15, Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíróovej, ale ja na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2018.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Konštatovala, že za celkovú výšku poskytnutého úveru je potrebné považovať len sumu, ktorá bola

reálne poskytnutá, pričom v predmetných zmluvách takáto suma preukázateľne absentovala. Poukázala na princíp právnej istoty vyjadrený v čl. 2 ods. 1, 2 CSP ako aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5ECdo/192/2014.

9. Žalovaný v replike okrem iného uviedol, že ZoSÚ nemá vo svojich ustanoveniach jediné ustanovenie, podľa ktorého úverom je suma vyplatených prostriedkov. Zotrval na podanom odvolaní ako aj na podanom odvolacom návrhu.

10. Žalobkyňa v duplike opätovne zdôraznila to, že za celkovú výšku poskytnutého úveru je potrebné považovať len to, čo bolo reálne poskytnuté na základe platných dojednaní úverových zmlúv, teda len to plnenie, ktoré bolo reálne vyplatené. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil a priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Na základe odvolania žalovaného krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

12. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie vo výroku o priznaní žalobkyňi čiastky 2.947,13 Eur s príslušenstvom (I. výrok) ako aj v závislom výroku o trovách konania (III. výrok) je v konečnom dôsledku vecne správne, avšak bolo potrebné vec posúdiť podľa iných ustanovení zákona. Z tohto dôvodu odvolací súd v súlade s § 382 CSP vyzval strany sporu na vyjadrenie sa k možnému použitiu ustanovení § 43a ods. 1, § 43c ods. 1 a § 44 ods. 2 OZ.

13. Žalobkyňa vo svojom podaní zo dňa 03. 08. 2021 vyjadrila súhlas s aplikáciou týchto ustanovení. Mala za to, že v prípade predmetných zmlúv nedošlo k ich riadnemu uzavretiu, keďže prijatie návrhov na uzatvorenie zmlúv nebolo zo strany žalovaného urobené bez dodatkov. Takéto prijatie návrhov s dodatkami a zmenami je potrebné považovať za nové návrhy, ktoré však zo strany žalobkyne neboli prijaté.

14. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že výsledky dokazovania a skutkové závery nedávajú podklad pre aplikáciu týchto ustanovení a ich aplikáciu považoval za neprípustnú.

15. Podľa § 43a ods. 1 OZ, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

16. Podľa § 43c ods. 1 OZ, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

17. Podľa § 44 ods. 2 OZ, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

18. Odvolací súd poukazuje na to, že zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným, je vzťahom spotrebiteľským, ktorý musí nevyhnutne podliehať ex offio súdnej kontrole. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je pritom postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii. S ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a na možnosti stanovovať jednostranne zmluvné podmienky cestou formulárových zmlúv, je pre takéto vzťahy charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa odvolací súd zaoberal námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

19. Súd prvej inštancie v konaní poukázal na rozdielnosť obsahu bodu 5. zmlúv (návrh zmluvy) a bodu 6. (akceptácia návrhu zmluvy), avšak nevyvodil z tejto rozdielnosti správny záver.

20. Odvolací súd konštatuje, že z bodu 5. zmluvy 1 je zrejmé, že žalobkyňa dňa 07. 12. 2012 požiadala o úver vo výške 1.020,- Eur, so splatnosťou úveru v 42 splátkach splatných 24. dňa v mesiaci a s mesačnou splátkou vo výške 54,65 Eur. Celková čiastka, ktorú musela zaplatiť bola vo výške 2.295,30 Eur, s predpokladanou RPMN 70,01 %, s ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01 %, priemernou RPMN 46,35 %, poskytnutou čiastkou revolvingu 537,76 Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.311,60 Eur, predpokladanou RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 63,31 % a ročná úroková sadzba revolvingu 76,20%.

21. Žalovaný dňa 12. 12. 2012 schválil - bod 6. zmluvy 1 vo výške úveru ako žiadala žalobkyňa v sume 1.020,- Eur s rovnakým počtom splátok a výškou splátky, avšak už s inou výškou RPMN 67,81 % pri nezmenenej ročnej úrokovej sadzbe 70,01 % a predpokladanou RPMN po poskytnutí revolvingu vo výške 70,01 % a uvedením ročnej úrokovej sadzby úrokov z omeškania vo výške 8,75%.

22. Rovnako odvolací súd poukazuje na to, že z bodu 5. zmluvy 2 je zrejmé, že žalobkyňa dňa 11. 12. 2014 požiadala o úver vo výške po 1.500,- Eur, so splatnosťou úverov v 42 splátkach a s mesačnou splátkou vo výške 47,43 Eur. Celková čiastka, ktorú musela zaplatiť bola vo výške po 2.142,06 Eur, s predpokladanou RPMN 26,17 %, s ročnou úrokovou sadzbou úveru 18,08 %, priemernou RPMN 36,30 %, poskytnutou čiastkou revolvingu 1.500 Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.142,06 Eur, predpokladanou RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 26,17 % a ročná úroková sadzba revolvingu 18,08 % a poplatku za poskytnutie revolvingu 150,- Eur.

23. Žalovaný dňa 15. 12. 2012 schválil - bod 6. zmluvy 2 výšku úveru ako žiadala žalobkyňa v sume 1.500,- Eur s rovnakým počtom splátok a výšky splátky, avšak už s inou výškou RPMN 26,10 % pri nezmenenej ročnej úrokovej sadzbe 18,08 % a predpokladanou RPMN po poskytnutí revolvingu vo výške 26,10 % a uvedením ročnej úrokovej sadzby úrokov z omeškania vo výške 5,05 %.

24. Taktiež odvolací súd konštatuje, že z bodu 5. zmluvy 3 je zrejmé, že žalobkyňa dňa 11. 12. 2014 požiadala o úver vo výške po 1.500,- Eur, so splatnosťou úverov v 42 splátkach a s mesačnou splátkou vo výške 47,43 Eur. Celková čiastka, ktorú musela zaplatiť bola vo výške po 2.142,06 Eur, s predpokladanou RPMN 26,17 %, s ročnou úrokovou sadzbou úveru 18,08 %, priemernou RPMN 36,30 %, poskytnutou čiastkou revolvingu 1.500 Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.142,06 Eur, predpokladanou RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 26,17 % a ročná úroková sadzba revolvingu 18,08% a poplatku za poskytnutie revolvingu 150,- Eur.

25. Žalovaný dňa 15. 12. 2012 schválil - bod 6. zmluvy 3 výšku úveru ako žiadala žalobkyňa v sume 1.500,- Eur s rovnakým počtom splátok a výšky splátky, avšak už s inou výškou RPMN 26,10 % pri nezmenenej ročnej úrokovej sadzbe 18,08 % a predpokladanou RPMN po poskytnutí revolvingu vo výške 26,10 % a uvedením ročnej úrokovej sadzby úrokov z omeškania vo výške 5,05%.

26. V neposlednom rade aj z bodu 5. zmluvy 4 je zrejmé, že žalobkyňa dňa 26. 08. 2014 požiadala o úver vo výške 1.050,- Eur, so splatnosťou úverov v 36 splátkach a s mesačnou splátkou vo výške 37,28 Eur. Celková čiastka, ktorú musela zaplatiť za bola vo výške po 1.377,08 Eur, s predpokladanou RPMN 20,92 %, s ročnou úrokovou sadzbou úveru 18,04 %, priemernou RPMN 44,06 %, poskytnutou čiastkou revolvingu 0,00,- Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 0,00,- Eur, predpokladanou RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 0 % a ročná úroková sadzba revolvingu 0 % a poplatku za poskytnutie úveru 35,- Eur.

27. Žalovaný dňa 28.08.2014 schválil výšku úveru ako žiadala žalobkyňa v sume 1.050,- Eur s rovnakým počtom splátok a výšky splátky, ako aj s rovnakou výškou RPMN 20,92 % pri nezmenenej ročnej úrokovej sadzbe 18,04 %, avšak s doplneným novým údajom o ročnej úrokovej sadzby úrokov z omeškania vo výške 5,15 %.

28. Odvolací súd poukazuje na to, že zmluva predstavuje dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe dvoch vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle dvoch strán. Pri uzatváraní zmlúv platí zmluvná voľnosť. Zmluvná voľnosť sa týka jednak možnosti výberu určitého typu zmluvy a jednak tvorby

obsahu. To znamená, že účastníci si tvoria obsah zmluvy sami. Obsah zmluvy však nesmie byť v rozpore s kogentnými ustanoveniami OZ, pretože by takéto dojednania boli neplatné. Spravidla stačí k uzavretiu zmluvy konsenz oboch účastníkov zmluvy. Tak je to u tzv. konsenzuálnych zmlúv (u vôľových úkonov). Niektoré zmluvy sú však v OZ konštruované tak, že k platnosti zmluvy sa vyžaduje okrem konsenzu aj určitý reálny úkon. Ide o tzv. reálne zmluvy.

29. Návrhom na uzavretie zmluvy (oferta) v zmysle § 43a OZ je potrebné rozumieť prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je adresovaný jednej alebo viacerým určitým (individuálne určeným) osobám a prejav ktorý je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Pre posúdenia okamihu vzniku zmluvy, resp. vôbec jej uzavretie, je veľmi dôležitý právny úkon prijatia návrhu zmluvy. Prijatím návrhu je včas urobený prejav vôle osoby, ktorej bol návrh určený, že súhlasí s návrhom zmluvy bez výhrad dodatkov obmedzení alebo iných zmien. Takýto úkon je účinný a vyvoláva právne následky okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s návrhom (a s jeho obsahom) dôjde navrhovateľovi. To je zároveň okamih, kedy možno hovoriť o tom, že zmluva bola uzavretá. K tomu, aby sa právny úkon prijatia návrhu stal perfektným: a/ musí byť urobený osobou, ktorej bol určený (oprávnenou konať za druhého účastníka zmluvy), b/ musí byť urobený včas, c/ nesmie obsahovať žiadne doplnky, obmedzenia, resp. výhrady či iné zmeny, d/ musí byť účinný a musí dôjsť navrhovateľovi. Zákon požaduje aktívne konanie subjektu. Mlčanie alebo nečinnosť sami osebe neznamenajú prijatie návrhu. Pokiaľ by jedna z uvedených podmienok (a/ - d/) nebola splnená, nemohlo by dôjsť k uzavretiu zmluvy. Je veľmi dôležité, aby akceptant, ktorý prijíma návrh neurobil vo svojom prejave zmeny, doplnky, dodatky, obmedzenia alebo výhrady. Takýto prejav by sa považoval za odmietnutie návrhu, a zároveň by to bol nový návrh, resp. protinávrh. K uzavretiu zmluvy by v danom prípade mohlo dôjsť iba vtedy, ak by pôvodný navrhovateľ (teraz ako akceptant) prijal nový návrh, ktorý mu zaslal pôvodný akceptant (teraz navrhovateľ) podľa presne určených pravidiel na prijatie návrhu. Aby bola zmluva uzavretá, musí byť úplná zhoda oboch strán v otázke obsahu zmluvy.

30. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že údaje v žiadosti - zmluvy 1, 2, 3, a 4 (bod 5.) sú odlišné od údajov o schválených v predmetných zmluvách (bod 6.) v určení odlišnej RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, ale aj ohľadne výšky úrokov z omeškania. Žalovaný ako akceptant zmenil výšku RPMN úveru čím odmietol návrh na uzavretie zmluvy zo strany žalobkyne. Išlo o nový návrh resp. protinávrh zo strany žalovaného v zmysle § 44 ods. 2 prvá veta OZ, ktorý nebol predložený žalobkyni teraz už v postavení akceptanta na prijatie tohto nového návrhu resp. protinávrhu zo strany žalovaného. Zmenené údaje, ktoré boli obsahom bodu 6. zmlúv smerované žalovaným žalobkyni predstavovali nový návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere a v konaní nebolo preukázané, aby žalobkyňa takýto nový návrh (písomne) akceptovala.

31. Pozornosti odvolaciemu súdu neušla ani skutočnosť, že v návrhu na uzavretie zmluvy o úvere v bode 5., ktorý vyplývala žalobkyňa, nebol uvedený údaj o ročnej percentuálnej sadzbe úroku z omeškania, pričom v bode 6. vyplývanom žalovaným je už tento údaj uvedený vo výške 8,05 % (zmluva 1), vo výške 5,05% (zmluva 2 a 3), vo výške 5,15% (zmluva 4) a teda aj v tomto smere, došlo k zmene pôvodného návrhu ohľadne jeho obsahovej náležitosti a aj preto sa jednalo o nový návrh, ktorý podliehal schváleniu zo strany žalobkyne, t. j. či s navrhovanou sadzbou súhlasí. Je síce pravdou, že žalovaný uviedol v bode 6. zmluvy o úvere zákonnú výšku úrokov z omeškania v danom čase, od ktorej je však možné dohodou strán sa odchýliť od zákonného úroku z omeškania v prospech spotrebiteľa. Možno teda dohodnúť nižšiu sadzbu úroku z omeškania oproti zákonu. Napriek tomu aj v prípade, že údaj o úroku z omeškania je zhodný so zákonnou úpravou, musí podliehať schváleniu zmluvných strán, t. j. žalobkyni mal byť daný priestor na akceptáciu žalovaným uvedenej sadzby úroku z omeškania.

32. Ako bolo uvedené, zmenené údaje, ktoré boli obsahom bodu 6. zmlúv smerované žalovaným žalobkyni, predstavovali nový návrh na uzatvorenie zmluvy, pričom v konaní nebolo preukázané, aby žalobkyňa takýto návrh akceptovala.

33. Odvolací súd má za to, že v predmetnej veci neboli splnené predpoklady pre vznik platnej zmluvy o úvere podľa § 34, § 44 OZ (kontrakčný proces), konkrétne v rámci kontrakčného procesu, medzi stranami nedošlo k akceptácii nového návrhu zmluvy o úvere žalobkyňou, ktorý obsahoval iné údaje ako pôvodný návrh a to ohľadne výšky RPMN, predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu ako aj údaj o výške úrokov z omeškania. Údaj o RPMN je obligatórnou náležitosťou zmluvy o úvere, ktorej výška sa určuje výpočtom podľa ZoSÚ. V prípade žiadosti o úver, ak v bode 5. bola na základe vstupných

údajov vypočítaná výška RPMN, tak pri akceptácii úveru mala byť RPMN totožná a ak nebola, išlo o nový návrh, ktorý podliehal kontraktačnému procesu, a mal byť predložený na schválenie spotrebiteľovi, v tomto prípade žalobkyni. Z týchto dôvodov sa odvolací súd v tomto smere nestotožnil s odvolacími námietkami žalovaného.

34. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

35. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>.

36. Nakoľko návrh na uzavretie zmluvy o úvere musí mať písomnú formu, ktorú vyžaduje ZoSÚ, pričom je zrejmé, že zo strany žalobkyne nedošlo k písomnému prijatiu nového návrhu uvedeného v bode 6. zmlúv 1 až 4, je následkom nedodržania písomnej formy zmluvy o úvere v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ bezúročnosť a bezpoplatkovosť takto poskytnutých úverov.

37. S ohľadom na vyššie uvedené, bol záver súdu prvej inštancie vo vzťahu k povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 2.947,13 Eur s príslušenstvom (I. výrok) z titulu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vecne správny. V konaní medzi stranami sporu nebolo sporná výška žalobkyňou uplatňovaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, a túto žalovaný nenamietal ani v odvolacom konaní. Z tohto dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v napadnutom výroku (I. výrok) ako vecne správny a tiež v závislom výroku o trovách konania (vo vzťahu ku ktorému žalovaný neuviedol žiadne odvolacie dôvody).

38. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania taktiež aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bola v odvolacom konaní plne úspešná žalobkyňa, keďže odvolaniu žalovaného v danom prípade nebolo vyhovené a preto jej podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré jej boli priznané v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).